त्तिकमध्ये विधानादितद्प्यग्निहोत्रविषयमे'वेति याज्ञिकाः । प्रज्ञातेष्वतिपत्तौ च ॥२१॥ पथिकृद्भवति । प्रज्ञातग्रहणमाचष्टे । देव॰ प्रज्ञाताः प्रसिद्धाः इष्टयः दर्शपौर्णमासाग्रयणचातुर्मास्येष्टयः तासामतिपत्तौ कालातिक्रमे । नियतास्वतिपत्तिश्रुतेः ॥२२॥ अतिपत्तिर्हि नियतास्वेव भवति नानियतासु । इष्टिग्रहणाच्च पश्वतिपत्तौ न भवति । देव॰ अतिपतनमतिपत्तिः कालातिक्रमः । नित्यास्वेवेष्टिषु कालातिक्रमो नानित्यासु तासामनियतकालत्वात् । स्तोत्रमो'हे शस्त्रस्य च ॥२३॥ पथिकृद्भवति । देव॰ स्तो'हे अन्यस्य स्थानेऽन्यस्य गानम् अन्यास्वृचु वा तास्वेव ऋचु सामान्तरगानं च । अत्र च कालाकृतिवाचने पूर्वे भवतः । शस्त्रस्य च अन्यस्य स्थानेऽन्यशंसनेऽक्षसूत्रादेर्विपर्यासे विस्मरणे च । जननमरणे च ॥२४॥ पथिकृद्भवति । देव॰ एतदेव विशेषयति । उपपातसामर्थ्यात्स्वजने ॥२५॥ सा च स्वकीयजनमरणे न सार्वत्रिके । कुत एतत् उप'र्थ्यात् उपपातो हि कादाचित्को भवति । देव॰ पुत्रपौत्रादिमरणे । नित्यत्वाच्च ॥२६॥ अपि च नित्यं जनमरणमिति । अग्नये व्रतपतये व्रत्येऽहनि मैथुनमाऽसभोजनं चेत् ॥२७॥ व्रतमर्हतीति व्रत्यम् तस्मिन्मैथु'चेद्भवति अग्न'तये इष्टिर्भवति । देव॰ अष्टाकपालः पुरोडाशः । स्मृतिप्रतिषिद्धाचरणे तु स्मार्तम् । आहिताग्नेरार्त्यश्रुकरणेऽग्नये व्रतभृते ॥२८॥ आहिताग्निग्रहणं विहृताग्निप्रज्ञप्त्यर्थम् । आर्तिग्रहणाच्च नानन्दाश्रुकरणे। देव॰ व्रत्येऽहनीत्यत्रानुवर्तते । सऽसर्गे नाद्रियेत ॥२९॥ अग्न्यन्तरसंसर्गेऽनादरः । देव॰ आहवनीयादीनां लौकिकवैदिकाग्निभिः सं'र्गे प्रायश्चित्तं ना'त । असंतोषे तु प्रा'त्तमाह । अनुक्रोशेऽग्नये सऽसर्गायाकृतिर्वा ग्रामाग्निना चेत् ॥३०॥ अथ यद्यनुक्रोशो भवति तदाग्नये संसर्गाय इष्टिर्भवति आकृतिर्वेति विकल्पः । एतच्च ग्रा'ना संसर्गे भवति । देव॰ अ'शे हृदयसंतापे सति ।

अग्नये विविचये मिथश्चेत् ॥३१॥ मिथः परस्परतो यदि संसर्गो भवति तदाग्नये विविचये इष्टिर्भवति आकृतिरनादरो वेति सर्वं ह्येतदत्र पठ्यते । हृदयविलेखे इष्ट्याकृत्योर्विकल्पः । देव॰ हृद्विलेखाभावे त्वनादर एव ।

अग्नये संवर्गाय प्रदव्याच्चेत् ॥३२॥ प्रदव्यो दावाग्निः । दावाग्निना चेत्संसर्गः तदाप्यनादरः । हृदयविलेखे अग्न'र्गाय इष्टिराकृतिर्वा । अग्नयेऽप्सुमते वैद्युताच्चेत्